

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/402/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.205/2025/16. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Tóth Attila Tas ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó szerint a Kalocsai Járásbíróság 1.B.6/2023/97. számú ítélete, valamint a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.205/2025/16. számú végzése megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdését.
- [2] 2. Az indítványozót a Kalocsai Járásbíróság 2025. január 30-án meghozott 1.B.6/2023/97. számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás büntette miatt két év szabadságvesztés büntetésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte. Az indítványozó fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását kérte abszolút eljárási szabálysértésre hivatkozással. Véleménye szerint az, hogy az előkészítő ülésen általa indítványozott három tanú tárgyaláson történő kihallgatására nem került sor, csak a nyomozati vallomásukat olvasta fel a bíróság, csorbítja a terhelt védekezéshez való jogát.
- [3] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 2025. október 28-án meghozott 2.Bf.205/2025/16. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az indítványozó vonatkozásában az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás vonatkozásában indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a szükséges és lehetséges bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, hatályon kívül helyezést megalapozó lényeges eljárási hibát nem vétett. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a járásbíróság nem sértett eljárási szabályt akkor, amikor a

tanúvallomásokat felolvasás útján tette a tárgyalás anyagává. Kiemelte ezzel kapcsolatosan, hogy a jelenlévők nem tettek észrevételt a nyomozati vallomások felolvasásakor, emellett bizonyítási indítványt sem terjesztettek elő.

- [4] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, melyben a Kalocsai Járásbíróság 1.B.6/2023/97. számú ítéletét, valamint a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.205/2025/16. számú végzését támadta.
- [5] Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott döntés sérti a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező fegyveregyenlőség elvét, mert azzal, hogy a bíróság a tanúvallomásokat csak felolvasás útján tette a bizonyítási eljárás részévé, nem tette lehetővé a védelem számára, hogy kérdéseket intézhessen a tanúkhöz. Az indítványozó hivatkozott arra, hogy a kérdésfeltevéshez való jogtól történő elzárással a védelemhez való joga korlátozásra került. Az indítványozó álláspontja szerint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 527. § (2) bekezdés *b)* pontja szerint a bíróságnak idéznie kell a nyomozati szakban kihallgatott tanút, ha a védő vagy a terhelt azt indítványozza. Az indítványozó szerint, mivel az eljárásban a bíróság a védelmi indítvány ellenére nem idézte a nyomozati szakban kihallgatott tanúkat, a védelem nem tudta vizsgálni a kizárólag a vád által kihallgatott tanú szavahihetőségét, észrevételt sem tehettek, illetve bizonyítási indítványt sem terjeszthettek elő.
- [6] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [7] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [8] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [9] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát és a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

- [10] 4.3. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek is megfelel. A panasz megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), a támadott bírói döntést, rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntés megsemmisítésére, megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdés], valamint a hivatkozott Alaptörvény-rendekezéssel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést.
- [11] 4.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [12] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [13] Az Alkotmánybíróság előjáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tartózkodik az indokolásban megjelenő érvek megalapozottságának vizsgálatától, mert a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.

- [14] Jelen ügyben megállapítható, hogy az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában azt kifogásolta, hogy a bíróság nem idézte a nyomozás során kihallgatott tanúkat, hanem csak ismertette a tanúvallomásokat. Az indítványozó a Be. 527. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt szabály téves értelmezésére is utal. A Be. 527. §-a szerint az egyesbíró vagy a tanács elnöke a tanúnak az eljárás során korábban tett vallomásának lényegét hivatalból ismertetheti vagy az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára felolvashatja, illetve a jegyzőkönyvvezetővel felolvastathatja a törvényben meghatározott feltételek esetén. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a másodfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy az ügyészség a tanúk vallomásának felolvasását indítványozta, a védelem nem terjesztett elő idézésre vonatkozó indítványt, emellett a vallomások felolvasásával kapcsolatban sem tett észrevételt, illetve további bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.
- [15] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy annak eldöntése, hogy a korábban kihallgatott tanú vallomása milyen módon tehető a tárgyalás anyagává, hogy a tanú idézésére van-e szükség, vagy megfelelő a korábbi vallomás ismertetése is a tárgyaláson, jogértelmezési és jogalkalmazási kérdés, amely a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés, annak felülbírálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [17] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

- [18] 5. Az Alkotmánybíróság ezért – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 6.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró